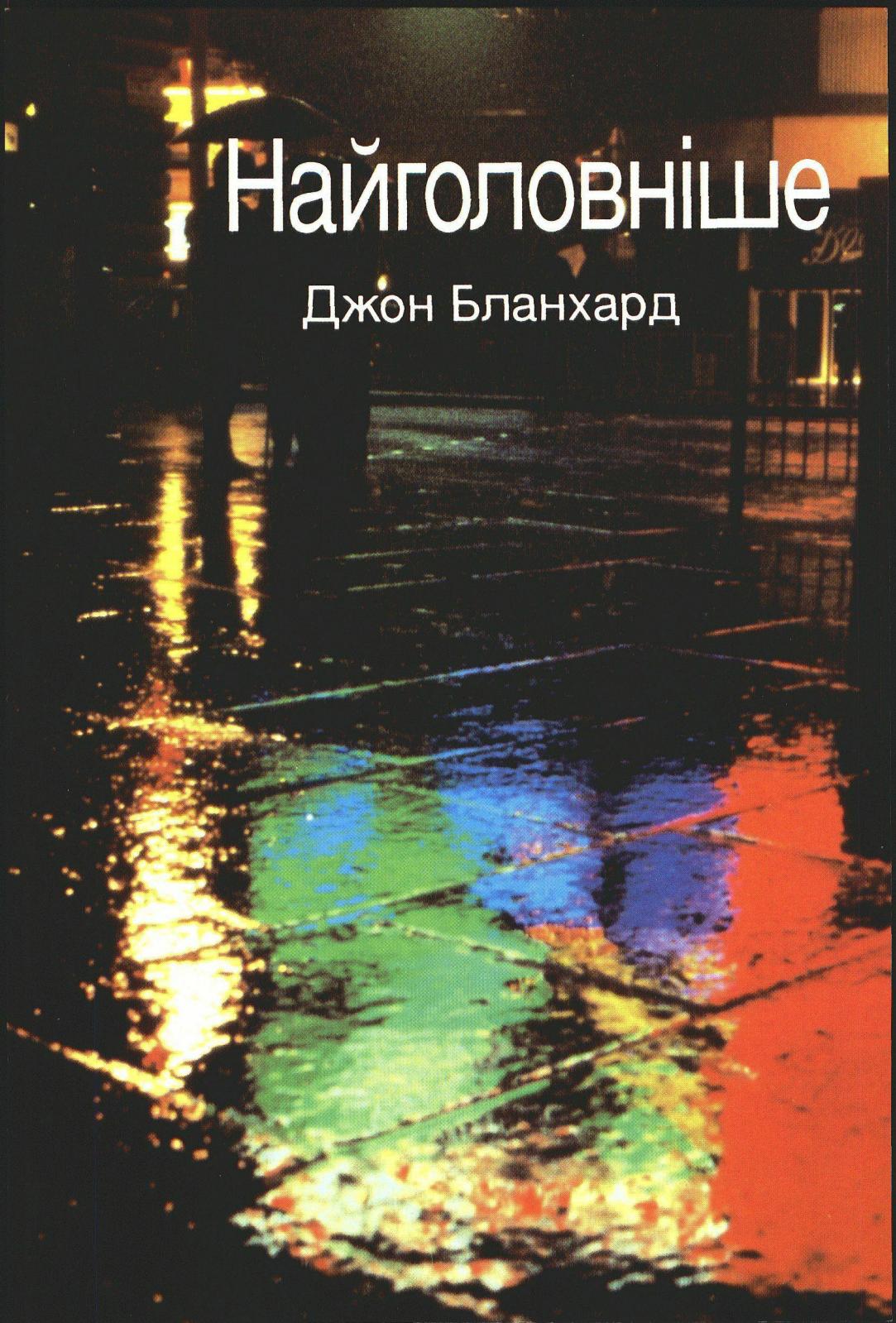

Найголовніше

Джон Бланхард

Найголовніше

Джон Бланхард

Найголовніше

Джон Бланхард

ASSOCIATION ÉVANGÉLIQUE SLAVE
Rue de Maubeuge
59164 MARPENT
ФРАНЦІЯ - FRANCE

Назва орігіналу: *Ultimate questions*
© Evangelical Press, England 1987

Українське видання
© Видавництво AES France 1993

Переклад українською мовою
та підготовка до друкування українського видання
видавництво «Слов'янської Євангельської Місії» Марпан

Design: KNR Graphics,
58 Rectory Lane, Long Ditton, Surrey DT65HV

Фотографії люб'язно дозволені:
John Blanchard (стор. 8, 13, 18, 19, 21, 23-25, 27, 29 і 30),
Malcolm Boulton (стор. 3),
J. Allen Cash Photo Library (обкладинка, стор. 4, 6, 9, 22 і 26),
Bob Obbard (стор. 10, 11, 14, 16 і 20),
Pictorial Press (стор. 12),
Science Photo Library (стор. 5),
Syndication International (стор. 15),
Clifford Tanner (стор. 7, 1 і 28).

Цитати із Біблії приводяться з ювілейного видання з нагоди
Тисячоліття Християнства.

Життя ставить перед нами багато питань. Деякі з них менш важливі, інші - більш суттєві. Але є такі, від розв'язання яких залежить усе.

У даний час, можливо, ти заклопотаний тим, як поправити своє здоров'я чи матеріальне становище. Цілком можливо, що в тебе неприємності на роботі чи в сім'ї, що тебе турбують майбутнє. Та найважливіше з усього цього питання про Бога і про твоє ставлення до Нього. У житті не може бути нічого важливішого. Здоров'я, матеріальне становище, цікава робота, щаслива сім'я і впевненість у майбутньому - ці питання, безперечно, варти уваги. Але вони минущі, і в кінцевому підсумку не мають такої цінності, доки у тебе нема живих, чітких і міцних взаємних стосунків з Богом.

З наступних сторінок ти дізнаєшся про те, чому так важливо мати правильне ставлення до Бога і як цього досягти. Порушенні тут питання мають надзвичайне значення і відповісти на них зобов'язаний кожен із нас.

Отже, уважно прочитай цю брошуру, якщо потрібно - декілька разів. Упущене тобою із-за лінощів може коштувати для тебе незмірно дорого.

Чи існує Бог?

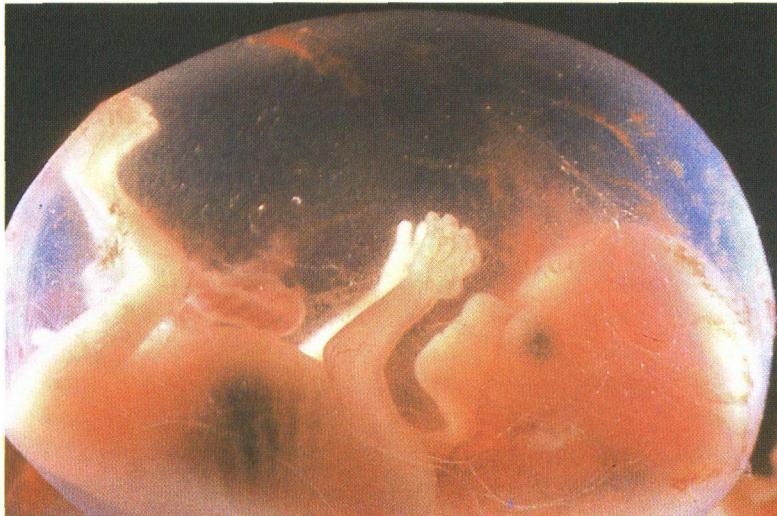
Це - головне питання. Якщо Бога нема, то шукати Його нема сенсу. **Той, хто до Бога приходить, мусить вірувати, що Він є**¹. І хоча не можна доказати існування Бога у математичному розумінні, усі наші знання свідчать про те, що Він існує.

Візьмемо, для прикладу, Всесвіт. Якщо його виникнення пояснювати збігом ряду випадковостей, виникне багато нових питань, на які неможливо дати відповідь. Теж саме можна сказати і про теорію „первинного вибуху“. Звідкіля первісно виникла матерія? Адже навіть „первинний вибух“ не може статися просто так. Широко відома, але настільки ж ненадійна теорія еволюції: як може з нічого розвинутися щось, яке дає початок неймовірно складним формам життя на Землі?

Настільки ж хибними уявляються й інші теорії. Єдино переконливу відповідь дає Біблія: **На початку Бог створив небо та землю**. Наш світ не є продуктом випадкового поєдання елементів, „які завжди існували“. Вірою ми розуміємо, що вікі Словом Божим збудовані, так що з невидимого сталося видиме. Творіння мало початок, а Бог є його Творцем. **Бо сказав Він - і сталося, наказав - і з'явилось.**

Це знаходить своє підтвердження у дивній гармонії природи і її законів, які бережуть цілісність світобудови і регулюють усе - од безкінечно далеких космічних тіл до мікроскопічно малих живих організмів. Однак, порядок не виникає сам собою, закони свідчать про законотворця - про Бога! Бог, що створив **світ і все, що в ньому**, Він... Господь неба й землі.

Але найбільш переконливим доказом акту творення є людина. На відміну од тварин вона володіє поєднанням якостей, які об'єднані поняттям „особистість“. Вона має совість, здатна приймати розумні рішення і розрізняти добро від зла. Вона здатна любити і жаліти. Проте, перш за все, в її душу закладено глибоке прагнення до Бога. Звідки в неї такі якості? Сумнівно, що вони є продуктом еволюції чи ланцюгом випадковостей. Правильніше пояснення ми знаходимо у Біблії: **І створив Господь Бог людину з пороху земного. І дихання життя вдихнув у ніздрі її, - і стала людина живою душою. Людина - не випадковість, вона дивно утворена Творцем Всесвіту.**

¹ Усі цитати з Біблії набрані жирним шрифтом і їх повний перелік подано на 32 сторінці.

Чи може Бог говорити?

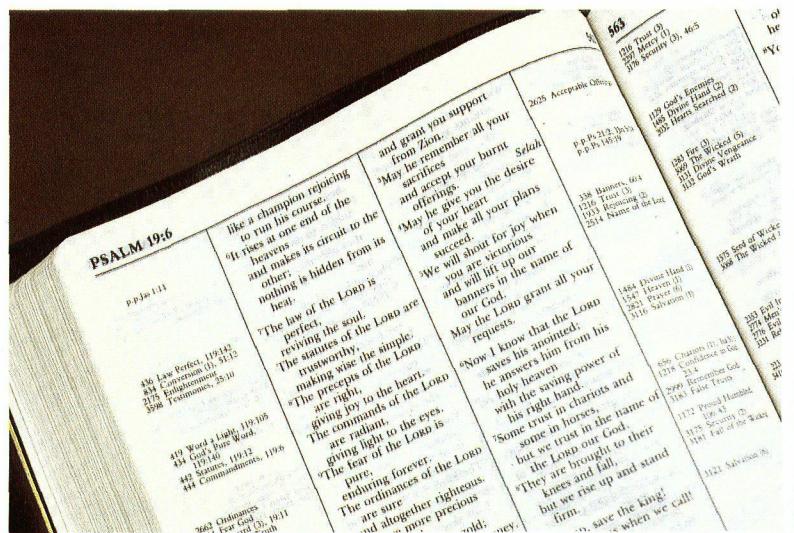
Це питання надзвичайно важливе. Самі по собі ми нічого не знаємо про Бога. **Чи ти Божу глибінь дослідіш, чи знаєш ти аж до кінця Всемогутнього?** Ми не можемо пізнати Бога і тому потребуємо, щоб Він відкрився нам. Це Він здійснює в першу чергу через світобудову. Небо звіщає про Божу славу, а про чин Його рук розказує небозід. Оточую чий нас світ, в усій своїй величині і гармонії, багатогранності і красі розповідає нам багато чого про свого Творця. Творіння свідчить про Божу могутність, Його незображену мудрість і видатні творчі можливості. **Бо Його невидиме від створення світу, власне Його вічна сила є Божество, думанням про твори стає видиме. Так що нема їм (людям) виправдання.**

Найбільш дієвим засобом спілкування між людьми є мова. Бог теж розмовляє з людьми, покористовуючись Словом - Біблією. Лише у Старому Заповіті майже 4000 разів (приблизно 500 разів у перших п'яти книгах Біблії) ми зустрічаємо вислови „І сказав Господь“, „Господь повелів“ чи „Бог говорив“. Тому ми можемо стверджувати, що кожне слово Біблії не було з волі людської, а звіщали його святі Божі мужі, проваджені Духом Святым. Ні в якому іншому літературному творі ми не знайдемо стільки однозначних і

детальних передбачень майбутнього, здійснених Божими людьми, які пізніше у точності справдилися. Вірогідність того, що все це всього-навсього збіг, настільки мала, що її не варто брати до уваги.

Нарешті, особливість Біблії виявляється в її впливові на життя людини. Ніяка інша книга не володіла силою змінювати життя людей. Протягом тисячоліть мільйони людей з власного досвіду свідчили: Господній Закон досконалій, - він зміцнює душу. Свідчення Господа певне, - воно недосвідченого умудряє. Справедливі Господні накази, бо серце вони звеселяють. Заповідь Господа чиста, - вона очі просвітлює.

За 2000 років жодному експерту у жодній сфері не вдалося спростувати бодай одне висловлювання Біблії. Причина проста: Усе Писання Богом написане. Таким і слід його сприймати: **Не як слово людське, але - як правдиво то є - слово Боже.**

Який Бог?

Судячи з усього, над цим питанням ми також повинні задуматися. Ми переконалися, що Бог існує, і достовірно встановили, що Він розмовляє з нами через світобудову і Біблію.

Але тепер нам треба точніше знати - яким є Бог?

На це надзвичайно важливе питання Біблія дає багато чітких відповідей. Ось деякі з них:

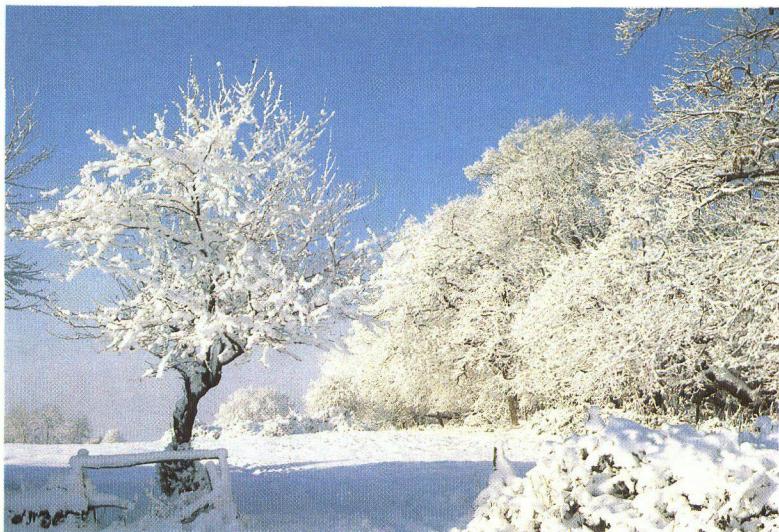
Бог є особистість. Бог - це не предмет, не сила чи думка. У своїх думках, почуттях, бажаннях і діях Він проявляється як жива особистість. Він не є „кимось там угорі“ або якоюсь „надлюдиною“. Господь - Бог правдивий, Він - Бог **Живий** та Цар вічний.

Бог триєдиний. Існує лише один праведний Бог. Він каже: **Я перший, і Я останній, і Бога нема, окрім Мéне.** Але Він постає перед нами триєдним, тобто у трьох якостях: як Отець, як Син (Ісус Христос) і як Святий Дух. При цьому кожне з трьох лиць залишається такою ж мірою і повністю істинним Богом. Біблія каже про **славу Бога Отця.** Вона говорить: **Бог було Слово** (Ісус Христос). Вона ж пише про **Дух Господній.** Існує лише один Бог, але Він постає перед нами у трьох лицах.

Бог є Дух. Він не має людської подоби. У нього нема тіла, яке можна виміряти за величиною чи формою. Бог є

Дух, і ті, що Йому вклоняються, повинні в дусі та в правді вклонятись. Таким чином, Бог невидимий. Ніхто Бога нікбли не бачив. Але це ще й означає, що Він не обмежений часом і простором, а присутній завжди і скрізь одночасно. **Чи Я неба й землі не наповнюю?** каже Господь. Це означає, окрім усього іншого, що Бог усе і про все знає. Він знає не лише, що ти робиш і кажеш, а й про кожну думку, що пронизує твою свідомість.

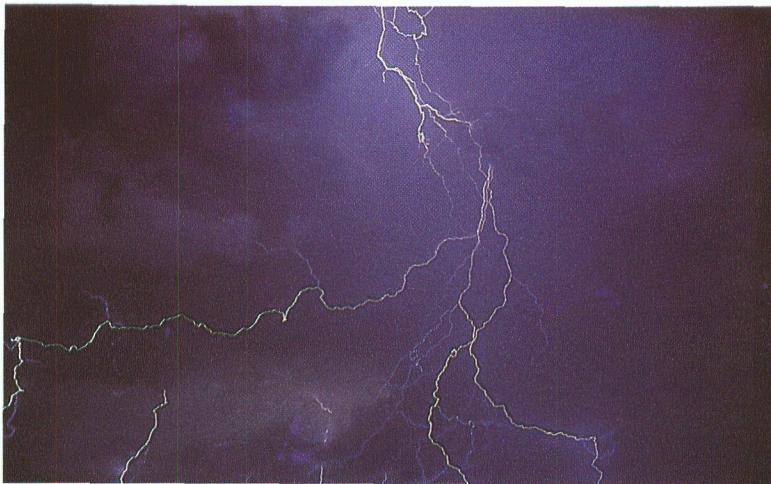
Бог вічний. Він не має ні початку, ні закінчення. Це поняття можна передати словами Біблії: **Перше ніж гори народжені, і поки Ти витворив землю та світ, то від віку й до віку - ти Бог!** Часу, коли Бог не існував би, не було і не буде. Він Сам оповіщується як Бог, Хто є, і Хто був, і Хто має прийти, **Вседержитель!** Він завжди один і той же. Я, Господь, не змінююся. Яким Він був, таким Він є і сьогодні, таким Він буде вічно.

Бог незалежний. Кожна жива істота залежна від інших живих істот, від обставин і, нарешті, від Бога. Але Бог абсолютно незалежний від Свого творіння. Він міг би жити й один. **Він не вимагає служіння рук людських, ніби в чомусь Він мав би потребу, бо Сам дає всім і життя, і дихання, і все.**

Бог святий. Хто подібний Тобі серед богів, о Господи?
Хто подібний Тобі, Препрославлений святістю? Ти в славі
грізний, Чудотворче! Святість Божа ні з чим не зрівнянна.
Немає святого, подібного Господу. У Нього нема абсолютно
ніяких помилок і недоліків. Біблія каже про Нього: Твої очі
занáдто пречисті, щоб міг Ти дивитись на зло, і на
насильство дивитись не можеш. Цей святий Бог вимагає
такої ж святості і від нас. Він закликає нас сьогодні: Будьте
святі, - Я бо святий.

Бог праведний. Біблія говорить: Господи - то Бог
правосуддя: блаженні всі ті, хто надію на Нього кладе. Бог
не лише наш Творець і Вседержитель, Він - справедливий
і праведний Суддя, який ушановує або карає по
справедливості.

Бог досконалій. Він знає абсолютно все. **Немає**
створіння, щоб сковалось перед Ним, алé все нагé та
відкрите перед очима Його, - Йому дамо звіт. Мудрість Його
досконала і перевершує наше розуміння. О глибійно
багатства, і премудrosti, і знанні Божого! Які недовідомі
прýсуди Його, і недослідженні дороги Його!

Бог повновладний. Він єдиний суверенний Володар
світу, і все перебуває під Його контролем. Все, що хоче
Господь, те Він чинить на небі та на землі, на морях та по
всяких глибінах. Для Бога нема нічого несподіваного. Він

не помиляється. Він пише всесвітню історію, все чинить за радою волі Своєї. Бог не потребує поради або чиєсь згоди, коли Він намірився щось здійснити. Ніхто не може перешкодити Йому у здійсненні того, що Він задумав. Немає нікого, хто спротивився б Його руці та й сказав би Йому: Щó Ти робиш?

Бог всемогутній. Він каже: Ось Я - Господь, Бог кожного тіла: чи для Мене є щось неможливе? Це не означає, що Він усе може (Він не може, наприклад, обманювати, зрадити Собі, помилитися, Він не може грішити, одректися від Себе), але Він може зробити все, що Йому бажане, бо це відповідає Його еству.

Ми навели лише кілька витримок з того, що Бог каже в Біблії про Свою сутність і якості. В Біблії є ще багато висловлювань про Бога (про одне з них ми поміркуємо на 22 сторінці), але існує і багато такого, що для нас абсолютно незрозуміле. Він чинить велике та недослідиме, предивне, якому немає числа. Його не знайшли ми. Наши судження і розум не можуть подолати безодню між Богом і нами. Але це не повинно нас засмучувати. Бо якби ми повністю змогли зрозуміти Його, Він перестав би бути Богом.

А ХТО Ж Я?

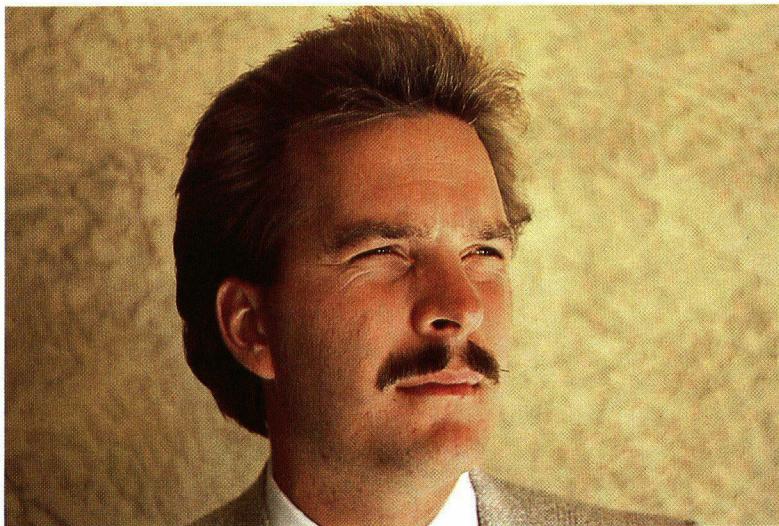

Складності і проблеми нашого часу змушують багатьох звернутися до тривожних пошуків мети і суті життя. Ми розглянули, хоч і частково, питання про сутність Бога. Проте, що ж ми значимо самі? Чого ми живемо? Для чого ми існуємо? Чи має життя людини взагалі сенс?

Спочатку треба з'яснювати собі, що людина не просто „існує“. Вона не просто випадкове і вдале нагромадження атомів, названих людиною. Біблія говорить нам, що вона створена премудрим і святим Богом як щось особливе. **І Бог на Свій образ людину створив, на образ Божий її Він створив, як чоловіка та жінку створив їх.** Людина більше, ніж високорозвинута тварина чи мавпа особливої породи. Вона так відрізняється від тварин, як тварини від рослин, а рослини - від мінералів. У порівнянні зі Сонцем, Місяцем і зірками за розмірами - вона, звичайно, піщанка, але Бог дав їй особливе, виключне призначення у Всеєвіті.

Це видно вже з першого повеління Бога людині: **Пануйте над морськими рибами, і над птащтом небесним, і над кожним плазуючим живим на землі.** Людина стала заступником Бога на землі, вона стала відповідальною за всі інші живі істоти.

Але вона була наділена і особливою гідністю. Бути створеним за подобою Божою не означає, що людина за величчю така ж, як Бог (ми вже з'ясували, що до Бога не застосовувані поняття „ріст“ і „образ“). Не означає це і того, що людина є ніби зменшеною копією Бога з Його ж якостями, але меншої кількості. Це означає, що людина створена духовною, розумною, моральною і безсмертною - досконалим творивом у повному розумінні слова. Іншими словами: людина - відображення святості Божої. Звідси і її рішення - завжди слухатися Божих повелінь і жити у цілковитій гармонії з Богом. У той час ще не спостерігалася „криза особистості“. Людина знала, хто вона і для чого вона була на землі, і вона послушно виконувала визначене їй Богом призначення.

Але не лише людина була цілком задоволеною своїм перебуванням на землі. Бог теж був задоволений людиною! Це ми знаємо з біблейних розповідей. Коли акт творіння завершився створенням людини, побачив Бог усе, що вчинив. **I ото, - вельми добре.** У той період всесвітньої історії досконалі люди жили в досконалому середовищі. у стосунках між людьми і Богом панувала цілковита гармонія.

Сьогодні про нашу ситуацію так не скажеш. Чому?

У чому причина нерозважливості?

На це запитання можна без вагань відповісти: **Через одного чоловіка ввійшов до світу гріх, а гріхом смерть.**

Першим людям (Адаму і Єві) була надана цілковита воля, але Бог серйозно попередив їх: **З дерева знання добра й зла - не їж від нього, бо в день їди твоеї від нього ти напевно помреш!** Таким чином Бог хотів випробувати, чи людина готова свідомо виконувати Його повеління. Диявол же спокусив Єву, порадив їй не довіряти Богові і здійснити протилежне. Він мав успіх: **І побачила жінка, що дерево добре на їжу, і принадне для очей, і пожадане дерево, щоб набути знання. І взяла з його плоду, та й з'їла, і разом дала теж чоловікові своєму, - і він з'їв.**

У цю мить „гріх увійшов у світ“. Через усвідомлений непослух людина порвала зв’язок з Богом. Замість того, щоб любити Бога, Адам і Єва відчували страх перед Ним. **І скривився Адам і його жінка від Господа Бога серед дерев раю.** Замість того, щоб бути у безпеці, відчувати насолоду і впиватися щастям, їм довелося внаслідок гріха відчувати ганьбу, муки совісті і страх.

Бог сказав, якщо людина не послухається, то вона вмре. Так і сталося. Смерть означає роз’єднаність. У цю трагічну мить людина була розлучена з Богом, ставши духовно

мертвою. З того часу стала існувати і фізична смерть - людина стала смертною не лише духом, а й плоттю. Але й це ще не все: грішна природа Адама і Єви передалася через спадковість їх дітям. З того часу отруда гріха, як основа забруднення у витоках річки, передається всім нашадкам Адама. Так прийшла й смерть у всіх людей через те, що всі згрішили.

Зверни увагу на слово „всі“, яке передбачає як автора, так і читача даної брошури. Можливо, ми ніколи не зустрінемося, але в нас є дещо спільне: ми грішники і повинні вмерти. **Коли ж кажемо, що не маєм гріха, то себе обманюємо, і немає в нас правди.** Якщо ми будемо стверджувати, що не вмремо, над нами просто будуть насміхатися. Жартами ми не обминемо цей неприємний факт.

Багато гасел у газетах, по радіо і телебаченню нагадують нам про те, що у світі панує розруха, насильство і беззаконня, хаос і всезагальна гріховність. Але перш, ніж осуджувати інших, поглянь на себе. Чи живеш ти так, як це бажано Богу? Чи завжди ти відвертий, невинний, чи виявляєш ти любов і проявляєш самопожертву? Бог знає відповіді на ці запитання. Знаєш це і ти. **Всі згрішили, і позбавлені Божої слави.** Ти грішник від народження, за природою, внаслідок твоїх проступків і власного рішення - цей факт і наслідки ти повинен взяти до відома.

Наскільки небезпечний гріх?

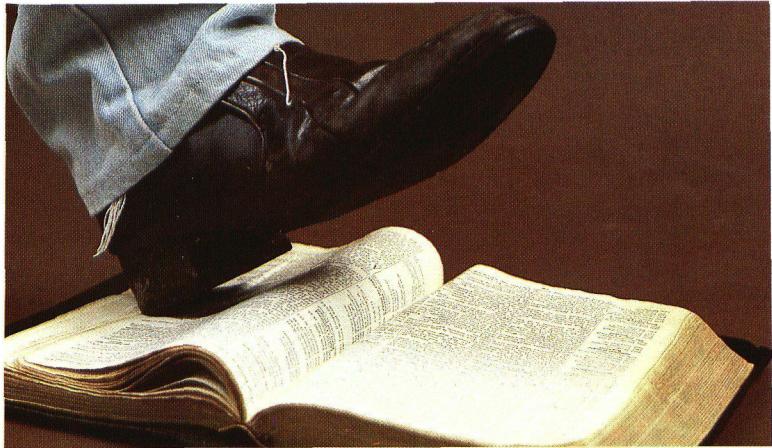
Коли лікар ставить діагноз хвороби, перш за все виникає питання: „Чи небезпечна вона?“ Коли мова заходить про духовну хворобу гріха, це запитання слушне, як ніколи. Багато хто цілком визнає, що він грішник, хоча не усвідомлює, що це означає. Він вважає, що йдеться про недосконалість людської сутності або намагається виправдатися фразою: „Адже всі так роблять!“ Але тим самим він ухиляється від прямої відповіді на запитання: „Чи небезпечний гріх?“ Ось кілька витримок з Біблії про твій гріховний стан.

Ти невпинно котишся вниз. Це не означає, що ти зіпсувтий до мозку кісток, чи податливий до будь-якого гріха, який тільки існує, із цього ще не випливає, що ти не відрізняєш добра від зла і не здатний творити добро. Це означає, проте, що гріх уярмив тебе - він заволодів твоїми помислами, почуттям, твоєю волею, совістю, характером і фантазією. Людське серце найлукавіше над все та невигбóйне, - хто пізнає його? Суть не в тому, що ти робиш, а в тому, ким ти є! Ти грішиш, бо ти грішник.

Ти скрай зіпсуйтий. Біблія каже про це цілком відверто. Зсередини, із людського серця виходять лихі думки,

розпуста, крадіж, душогубства, перелюби, здирства, лукавства, підступ, безстыдства, завидіоще око, богозневага, гордощі, бéзум. Зверни увагу: в цьому переліку згадуються думки, слова і діла. Таким чином, перед Богом будь-який гріх однаково поганий. Багато людей обмежують поняття „гріх“ такими проступками, як вбивство, перелюбство, крадіжка, але Біблія не дає нам права на звуження цього поняття. Все, що не відповідає Божим абсолютним критеріям, є гріхом. Усе, що ми несправедливо сказали, подумали чи здійснили - гріх. А тепер запитай себе: **Хто скаже: „Очистив я серце своє, очистився я від свого гріхá?“**. Можеш ти так сказати? Якщо ні, то й ти вкрай зіпсутий.

Ти - безбожник. Біблія вчить, що гріх - то беззаконня, свідомий бунт спротив Богові і Його законам. Жоден закон, який даний людям, не примушує тебе обманювати, красти, мати нечисті помисли та інше. На це ти зголошуєшся сам. Ти переступаєш Божі справедливі настанови, ти свідомо нехтуєш ними - у цьому вся трагедія, бо Бог Суддя справедливий, і щоденно на злого Бог гнівається. Бог ніколи не примирииться з гріхом. Можеш не сумніватися - жоден гріх не залишиться непокараним.

Боже покарання за гріхи частково наздоганяє нас ще за життя (хоча ми не часто помічаємо це). Повного ж покарання ми зазнаємо після смерті, в судний день. Тоді кожен із нас сам за себе дастъ відповідь Богові.

А як зараз?

Існують найрізноманітніші уявлення, що станеться з нами після смерті. Одні вважають, що зі смертю з усім покінчено, інші - що всі ми потрапимо на небо. А є такі, котрі стверджують, що існує місце, де душі грішників будуть очищені і припроваджені на небо. Але в Біблії ні про що подібне не говориться.

У Біблії написане: **Людям призначено вмерти один раз, потім же суд.** Хто мав правильні взаємостосунки з Богом, той потрапить на небо і вічно почуватиметься у славі Божій. Усі інші кару приймуть, - вічну погібіль від лица Господнього та від слави потύги Його. Найчастіше Біблія називає це місце пеклом. Про нього нам треба знати такі чотири факти:

Пекло справді існує. Воно не придумано церквою. Біблія набагато частіше говорить про пекло, ніж про небо і не полишає нас у ваганні про існування пекла, чи геенни. Вона каже, що до геенни все тіло твоє було вкінене.

Пекло - жахливе місце. Біблія каже, що це місце страждання, під огненна, жерущий вогонь, вогонь невгасимий, темрява. Пекло - місце муки, де буде плач і

скрегіт зубів, і не будуть мати спокію день і ніч. Страхітливо, але це так. Пекло і всі, хто перебувають у ньому, є під прокляттям Бога. Там нема нічого доброго - ні допомоги, ні полегшення (які йдуть від Бога), бо диявол не може цього дати.

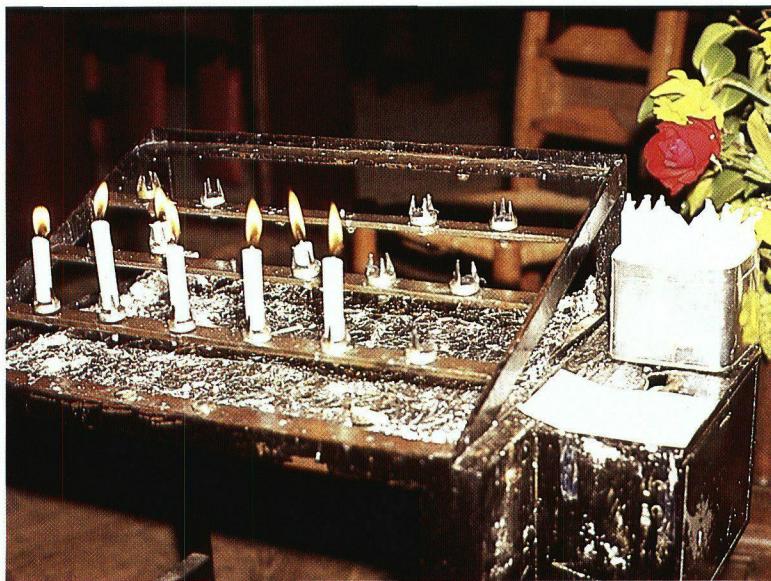
***Пекло - кінцеве місце перебування.** Звідти нема повернення. Між небом і пеклом велика бездня постійлена. Страх, самотність і пекельні муки є не очищенням душі, а вічною спокутою.*

***Люди вибирають пекло добровільно.** Біблія пише, що Бог хоче судити поправді ввесь світ, тому буде цілком справедливо, якщо Він відправить грішників у пекло. Він у принципі дасть їм те, що вони самі собі обрали. Люди одвергли Бога тут, Він відмовиться від них там. Вони бажали тут жити без Бога, Він приймає їх рішення - назавжди. І звинувати Бога в несправедливості ні кому не вдасться.*

Враховуючи це, треба було б серйозно замислитися над питанням, яке колись Христос поставив перед людьми: Як ви втечете від засуду до геєнни?

Чи допомагає релігія?

Хтось, назвав людину „невиліковною релігійною“. „Енциклопедія релігії“ називає сотні усіляких спроб людини задовольнити свої релігійні пошуки. Людина поклонялася Сонцю, Місяцю і зіркам, поклонялася вона землі, вогню і воді, зображенням із дерева, каменю і металу, поклонялася вона рибам, птахам та іншим тваринам. Люди поклонялися незбагненній безлічі богів і духів - вимислу їх спотвореної фантазії. Інші намагалися поклонятися істинному Богові найрізноманітнішими способами: жертвоприношенням, здійсненням ритуалів і таїнств. Але релігія, хоч би як серйозно вона не виражалася, не може розв'язати проблему гріха. Цьому є щонайменше три причини:

Релігія ніколи не задовільнить Бога. Релігія є лише спробою людини налагодити стосунки з Богом. Але ці спроби завжди залишаються марними, бо навіть найкращі поривання людини є помилковими, а тому - не задовільнятими Бога. Про це чітко йдеться в Біблії: I стали всі ми, як нечистий, а вся праведність наша - немов поплямована

місячним бдіж. Бог вимагає досконалості, а релігія не відповідає цим вимогам.

Релігія не усуває гріх. Позитивні риси не є вибачливими нашим слабостям, а добрі справи не компенсують поганих. Якщо хтось і приходить до Бога, то це не від діл, щоб ніхто не хвалився. Жоден гріх не прощається звершенням релігійних обрядів - чи це буде хрещення, причастя, конфірмація, участь у богослужіннях, молитва, застосування сил і часу, читання Біблії.

Релігія не може змінити гріховну сутність людини. Погані вчинки людини - не суть проблеми, а лише її наслідок. Основа зла - у серці людини, яке природою вкрай зіпсуете і мерзене. Коли ти відвідуеш храм або береш участь у релігійних обрядах, ти, можливо, відчуваєш почуття задоволення. Але це ще не робить тебе добрым. **Хто чистого в'ївести може з нечистого? А ні один!**

Деякі з названих релігійних обрядів чи діянь ніяк не назвеш поганими. Наприклад, корисно відвідувати богослужіння, читати Біблію і молитися. Адже сам Бог наказав нам робити це. Але не треба сподіватися, що це нас виправдає перед Богом. Цього вони здійснити не можуть, більше того, така надія - гріх, вона тільки сприяє твоїй погибелі.

Чи є відповідь?

Її дає Бог! Суть доброї вісті Біблії полягає в таких словах: Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне.

Ми з'ясували, що праведність і святість Божа не можуть залишити гріх без покарання. Але Біблія каже, що Бог є любов. Бог ненавидить гріх, але Він любить грішника і хоче йому простити. Як же може грішник отримати справедливе прощення, якщо закон Божий вимагає його духовної і фізичної смерті? Цю проблему міг розв'язати лише сам Бог. Він здійснив це через особу Ісуса Христа. Отець послав Сина Спасителем світу.

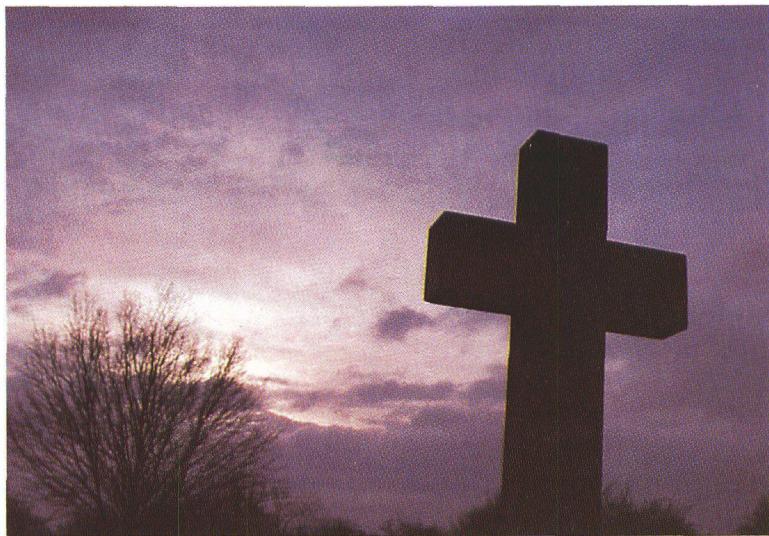
Бог Син через перевтілення став людиною. І хоча Ісус став людиною, Він залишався Богом. Біблія навіть каже, що в Ньому тілесно живе вся повнота Божества. Він залишався Богом, ніби ніколи й не був людиною. У той же час Він був людиною, ніби нічого Божого в Ньому не було. Ісус Христос унікальний, і Біблія неодноразово каже про те. Його народження було унікальним: у Нього не було земного батька, він був зачатий в утробі Діви наприродною силою

Святого Духа. Слова його були унікальні: І дивувались науці Його, бо слово Його було влāдне. Чудеса, творені Ним, були унікальні: І ходив Ісус... вздорблюючи всяку недгύгу, і всяку неміч між людьми. Були випадки, коли Він воскрешав мертвих. Усе Його життя було унікальне: Він, війпробуван в усьому, подібно до нас, окрім гріха. Через те Бог Отець міг сказати: Це Син Мій Улюблений, що Його Я вподобав.

Зверни увагу на останнє речення. У ньому сказано, що Ісус, перебуваючи в тілі, повністю виконав закон Божий і уникнув покарання за гріх - подвійної смерті. Він був скхоплений і на основі фальшивих свідчень звинувачений і розп'ятий на хресті поблизу Єрусалима. Але Його смерть не була випадковістю. Все це сталося за впевненою волею та передбаченням Божим. Отець послав Сина з однією метою: щоб той взяв на Себе кару за гріх, і Він охоче це здійснив. За Його висловлюванням, Він прийшов у світ, щоб душу Свою дати на викуп за багатьох.

Тому важливо, щоб ти зрозумів, що трапилося під час смерті Ісуса, і що ця смерть значить для тебе.

Для чого хрест?

Усі положення Біблії в кінцевому результаті пов'язані зі смертю Ісуса Христа. Ні праведне життя Ісуса, ні Його видатне вчення, ні дивні чудеса, звершені Ним, не перебувають у центрі біблійної вісті. Усе це вкрай важливе, але Ісус прийшов у цей світ перш за все, щоб померти. Що особливе ми знаходимо в Його смерті? Відповідь на це запитання така: Він вмер замість нас, Він зніс наші гріхи на хрест і здійснив це для нашого спасіння.

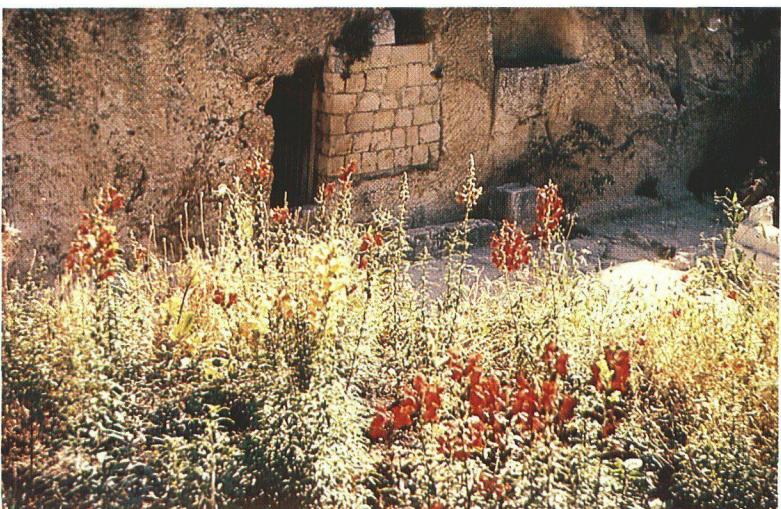
Ісус помер замість нас. У цьому проявилася Божа любов. Перед Його святым законом грішники всі винні і приречені на смерть, бо Він вимагає кары за будь-який гріх. Як можемо ми уникнути справедливого гніву Божого? Біблія пише: А Бог довбдить Свою любов до нас тим, що Христос умер за нас, коли ми були ще грішниками. Щоб здійснити чудовий план спасіння, Син Божий погодився зайняти місце грішників і зазнати справедливого покарання Божого замість них. Невинний Син Божий потерпів і добровольно вмер за тебе: Христос один раз постраждав був за наші гріхи, щоб привести нас до Бога, Праведний за неправедних.

Ісус вмер за наші гріхи. У цьому виявилася святість Божа. В смерті Ісуса не було нічого надуманого. За гріх

належало поплатитися сповна. Ісус помер не лише фізично, а й духовно. Прикутий цвяхами до хреста, Він вигукнув: **Боже Мій, Боже Мій, - нáцко Мене Ти покинув?** У цю страхітливу мить Бог Отець відвернувся від Свого Улюбленого Сина, і Той повинен був зазнати покарання через цілковите відокремлення від Бога. Це свідчить про цілковиту святість Бога. Будь-який гріх має бути покараний. Коли Христос заступив місце грішників, Йому довелося взяти на Себе таку відповідальність, ніби Він особисто згрішив. Єдина людина, яка не скоїла жодного гріха, але потерпіла за винних - зазнала фізичної і духовної смерті.

Ісус вмер для нашого спасіння. В цьому проявилася велич Божа. На третій день після смерті Ісус об'явився Сином Божим у силі, за Духом святости, через воскресіння з мертвих. Він ставав перед ними живий із засвідченнями багатьма та уже більш не вмирас, - смерть над Ним не панує вже більше. Воскресінням Ісуса Христа Бог переконливо довів, що Він сприймає смерть Ісуса як відкуплення за гріхи людства. Прощення - подарунок Божий усім грішникам, призначенням котрих було вічне прокляття пекла.

Але яке це відношення має до тебе? Як ти можеш налагодити свої стосунки з Богом? Як може Христос стати твоїм Спасителем?

Як мені спастися?

Після того, як ти прочитав ці замітки, може виникнути цілком правомірне запитання: „Чи хочу я спастися?“ Чи бажаєш ти мати злагоду з Богом, чого б це тобі не коштувало? Якщо ні, то ти, можливо, ще не зрозумів значення того, про що ми вище міркували. Тоді прочитай усе це дуже уважно ще раз і попроси Бога допомогти тобі зрозуміти значення цих запитань.

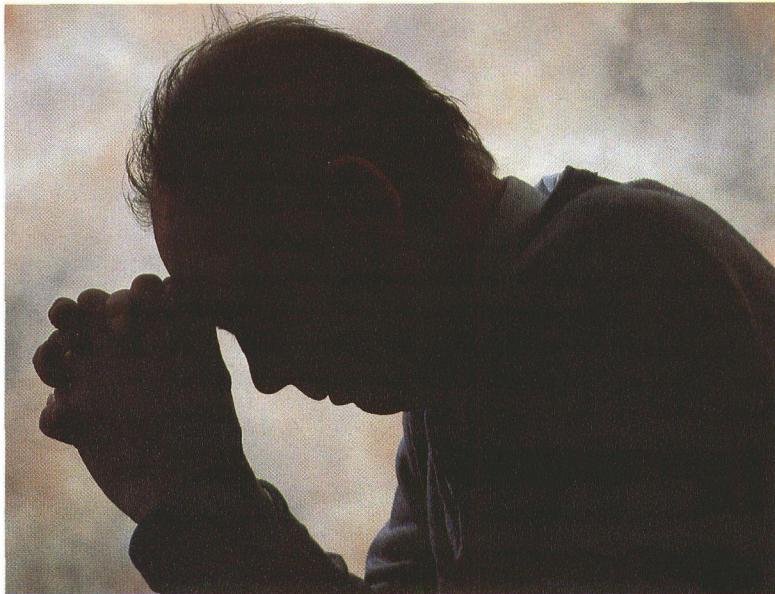
Якщо ж Бог уже вказав тобі, в чому ти потребуєш підтримки і якщо ти маєш бажання спастися, тоді тобі потрібне перед Богом покаятися та ввірувати в Господа нашого Ісуса Христа.

Тобі треба покаятися. Це означає, що треба виробити зовсім інше ставлення до гріха. Потрібно змінити свою позицію. Ти повинен погодитися з тим, що ти грішник, який діє проти волі святого і люблячого Бога. Тобі потрібне нове серце - щире жалкування про свій згинутий гріховний стан. Ти повинен бути готовий позбутися гріха і обрати новий напрямок у житті. Бог вимагає від людей, щоб покаялися й навернулись до Бога, і чинили діла, гідні покаяння. Це - головне. Бог не може простити тобі гріхи, з якими ти не маєш бажання розлучитися. Покаятися - означає піти в іншому напрямку і всім серцем намагатися жити, догоджаючи Богові.

Віруй в Ісуса Христа. По-перше, це означає вірити, що Ісус є Христос, Син Бога Живого, і що Христос, коли ми

булі ще недужі, своєї пори помер за нечестивих. По-друге, це означає, що Христос у Своїй любові здатний спасти тебе. По-третє, це означає сподіватися лише на Христа і покластися на те, що тільки Він може тебе примирити з Богом. Твоя гордість і задітє самолюбство провокуватимуть твою думку, що ти є порядний і релігійний. Але в тебе нема вибору. Покладися лише на Христа, бо тільки Він може завжди й спасати тих, хто через Нього до Бога приходить.

Якщо Бог вказав тобі, Чого тобі не вистачає, якщо в тебе є бажання довіритися Христу, то зроби це негайно! Краще всього, якщо ти помолишся вголос. Це допоможе тобі здійснити такий крок свідомо. Взтай себе винуватим і безнадійним грішником та попроси Ісуса, щоб Він спас тебе. Попроси Його, щоб Він став Господом у твоєму житті і допоміг тобі полищити гріх і жити лише для Нього.

Біблія каже: Бо коли ти устами своїми визнаватимеш Ісуса за Господа, і будеш вірувати в своїм серці, що Бог воскресив Його з мертвих, то спасешся. І кожен, хто покличе Господнє Ім'я, буде спасений. Якщо ти щиро довіришся Христу, як Спасителю, і визнаєш Його своїм Господом, можеш довіритися Йому - ці обітниці стосуються й тебе.

А що далі?

Якщо ти вірою допустив Христа у своє серце, то можеш порадіти багатьом змінам у своєму житті. Наприклад, ти налагодив стосунки з Богом. Біблія називає це „бути виправданим“ і каже: **Отож, вийправдавшись вірою, маємо мир із Богом через Господа нашого Ісуса Христа. Ісус звільнив нас від проблеми гріха тому, що кожен, хто вірує в Нього, одержить прощення гріхів Його Ім'янням.** Тепер ти належиш до сім'ї Божої, бо всім, що Його прийняли, їм владу дало дітьми Божими стати. Ти можеш бути впевненим у щасливій вічності. Тож немає тепер жодного осуду тим, що ходить у Христі Ісусі. Сам Бог вселився в твоє серце в особі Духа Святого, бо живе в вас Дух Того, Хто воскресив Ісуса з мертвих. Хіба це не чудово?

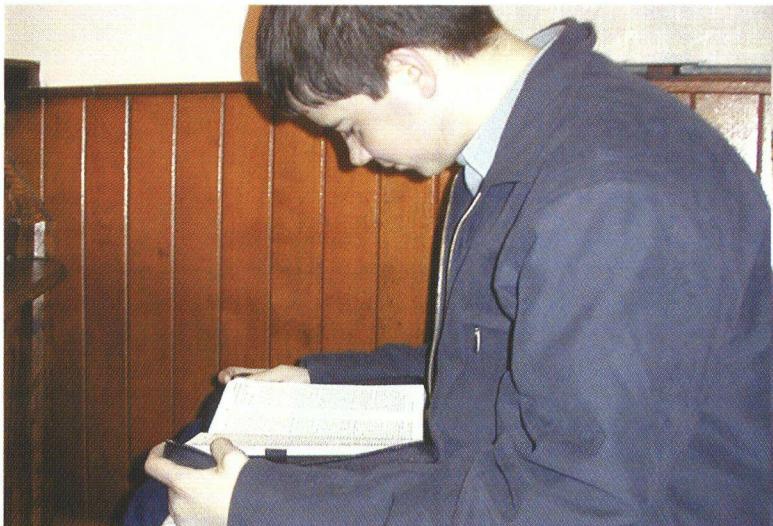
Тепер ти повинен міцніти духовно. При цьому особливо важливі такі чотири пункти:

Молитва. Ти можеш тепер звертатися до Бога як до свого Отця, чого ти не міг робити раніше. Ти можеш поклонятися Йому, прославляючи Його за Його могутність, святість і любов. Ти можеш щоденно вимолювати прощення. І діти Божі не завжди досконалі, але коли ми свої гріхи визнаємо, то Він вірний та праведний, щоб гріхи нам простити, та очистити нас від неправди всілякої. Ти можеш

щоденно дякувати Йому за те, що Він так милосердний до тебе. В нас є багато причин бути вдячним, у тому числі й за блага повсякденного життя, які ми часто сприймаємо як щось обов'язкове. Але ти особливо забажаєш бути вдячним за спасіння, за те, що Він прийняв тебе в Свою сім'ю і дав тобі життя вічне. Хай це ніколи не буде для тебе обтяжливим! Ти можеш також просити Бога допомоги, сили і практичного керівництва у твоєму житті, а також молитися за інших. Ти будеш, можливо, особливо молитися за тих, які, як і ми колись, перебувають ще далеко від Бога.

Читання Біблії. У молитві з Богом говориш ти. Через Біблію Бог говорить з тобою. Тому вкрай важливо читати її щоденно, щоби пізнати, що **присмне для Господа**. Проси Бога, щоб Він допоміг правильно зрозуміти прочитане і виконати його, **щоб ним вирости вам на спасіння**.

Спільнота з віруючими. Як члену Божої сім'ї, тобі тепер належить бути у спільноті з братами і сестрами. **Не кидаймо збору свого, як то звичай у деяких, але заохочуймося**. Тому

тобі належить чимскоріше приєднатися до помісної церкви, яка сповідує і вчить тим же біблейним істинам, з якими ти ознайомився на цих сторінках. Допомогу в цьому тобі може надати той, хто дав тобі дану брошуру. В церкві ти більше

дізнаєшся про Бога, збагатишся досвідом інших. Тут ти ознайомишся з вченням Біблії про хрещення і хлібопереломлення, тобі буде приємно прислужитися іншим тими талантами і здібностями, котрими тебе одарував Бог. Тобі потрібна община, а общині потрібен ти!

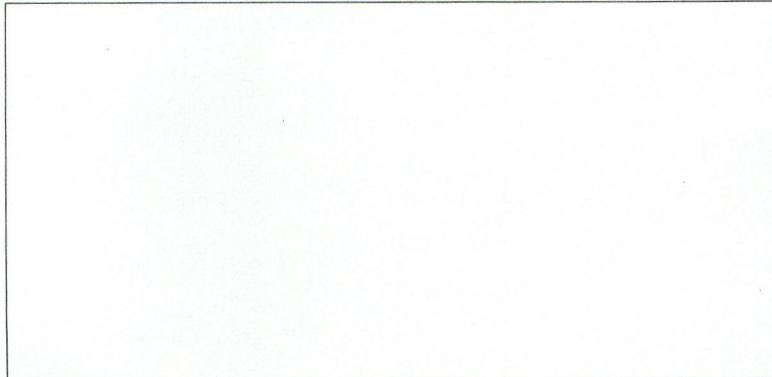
Служіння. Тепер у тебе є можливість служити Господу всім серцем своїм та всією душою своєю. Не забудь: Вибрав у Ньому Він нас перш заложення світу, щоб були перед Ним ми святі й непорочні, у любові. Твоїм головним завданням є освячення, бо це воля Божа, - освячення ваше. Крім цього, кожна дитина Божа прагне застосувати свої здібності для служіння Богові, бо ми - Його твори, створені в Христі Ісусі на добрі діла, які Бог наперед приготував, щоб ми в них перебували. Будь завжди напоготові розповісти іншим, які речі велики Господь учинив тобі. Розповісти іншим про Христа є не лише нашим обов'язком, а й великою радістю.

Віднині намагайся жити так, щоб звіщали чесноти Того, Хто покликав вас із темряви до дивного світла Свого.

Якщо ти виявив бажання покласти свою надію на Христа, то ми радимо тобі увійти в контакт з помісною церквою, яка живе за Біблією.

Якщо ти бажаєш мати успіх у християнському житті і з цієї причини хочеш отримати Новий Заповіт чи християнську літературу, то ти можеш звернутися за такою адресою:

У брошури процитовані такі місця Біблії:

Сторінка 4

Євреїв 11.6
Буття 1.1
Євреїв 11.3
Псалом 32.9

Сторінка 5

Дії Апостолів 17.24
Буття 2.7
Псалом 138.14

Сторінка 6

Йова 11.7
Псалом 18.2
Римлян 1.20
2 Петра 1.21

Сторінка 7

Псалом 18.8-9
2 Тимофія 3.16
1 Колунян 2.13

Сторінка 8

Єремій 10.10
Ісаї 44.6
Філіпп'ян 2.11
Івана 1.1
2 Корінтян 3.18
Івана 4.24
Івана 1.18

Сторінка 9

Єремій 23.24
Псалом 89.2
Об'явлення 1.8
Малахій 3.6
Дії Апостолів 17.25

Сторінка 10

Вихід 15.11
1 Самуїлова 2.2
Авакума 1.13
1 Петра 1.16
Ісаї 30.18
Євреям 4.13
Римлян 11.33
Псалом 134.6
Єфесян 1.11

Сторінка 11

Даниїла 4.32
Єремій 32.27
Йова 5.9
Йова 37.23

Сторінка 12

Буття 1.27
Буття 1.28

Колосян 2.9
Луки 4.32

Сторінка 13

Буття 1.31

Сторінка 23

Матвія 4.23
Євреям 4.15
Матвія 3.17
Дії Апостолів 2.23
Матвія 20.28

Сторінка 14

Римлян 5.12
Буття 2.17

Буття 3.6

Буття 3.8

Сторінка 24

Римлян 5.8
1 Петра 3.18

Сторінка 15

Римлян 5.12
1 Івана 1.8
Римлян 3.23

Сторінка 25

Марка 15.34
Римлян 1.4
Дії Апостолів 1.3
Римлян 6.9

Сторінка 16

Єремій 17.9
Марка 7.21-22

Сторінка 26

Дії Апостолів 20.21
Дії Апостолів 26.20
Матвія 16.16
Римлян 5.6

Сторінка 17

Приповістей 20.9
1 Івана 3.4

Псалом 7.12

Римлян 14.12

Сторінка 27

Євреям 7.25
Римлян 10.9
Римлян 10.13

Сторінка 18

Євреям 9.27
2 Колунян 1.9

Матвія 5.29

Луки 16.28
Матвія 13.42

Ісаї 33.14

Матвія 3.12

Матвія 22.13

Об'явлення 14.11

Сторінка 28

Римлян 5.1
Дії Апостолів 10.43
Івана 1.12
Римлян 8.1
Римлян 8.11
1 Івана 1.9

Сторінка 19

Луки 16.26
Дії Апостолів 17.31
Матвія 23.33

Сторінка 29

Єфесян 5.10
1 Петра 2.2
Євреям 10.25

Сторінка 20

Ісаї 64.6

Сторінка 21

Єфесян 2.9
Йова 14.4

Сторінка 30

Ісуса Навина 22.5
Єфесян 1.4
1 Колунян 4.3
Єфесян 2.10
Марка 5.19
1 Петра 2.9

Сторінка 22

Івана 3.16
1 Івана 4.8
1 Івана 4.14

Найголовніше

Джон Бланхард

Здоров'я, гроші, родина, майбутнє - життя ставить перед нами багато питань.

Деякі питання набагато важливіші: Хто я? Навіщо я живу? Чи має життя сенс?

Але до найголовніших відносяться питання про Бога: Чи існує Бог? Який Він? Чи можна пізнати Його та випробувати вплив Його сили в моєму житті? Якщо так, то яким чином?

Запропонована брошура обговорює ці питання першорядної важливості та надає прості та виразні відповіді на них.

Вивчи її досконало. Вона може назавжди змінити твоє життя.

Ukrainian